

Д.р.
4-59

Людмила ЧИЖОВА

Снежинка
Кизика

Чижова Л.

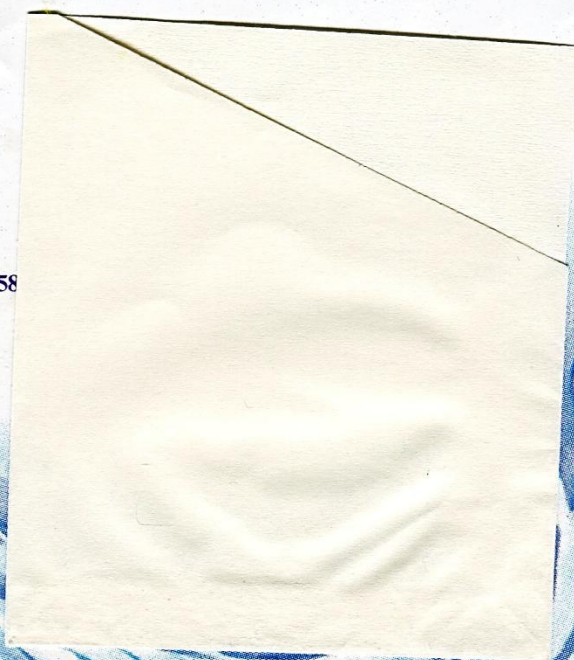
Новорічна казка: Літературно-художнє видання для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку / Худ. Л.Ніколаєва. — Миколаїв: Вид-во МФ НаУКМА, 2002.—24 с.

ББК 83.3 Укр
Ч59
УДК 821.161.2-93

***У ніч новорічну казки чарівні,
І на ялинці засяють вогні.***

***Всі подарунки, найкращі у світі,
Тільки для Вас, дорогі наші діти.***

ISBN 966-7458

ML 20

Дкр.
4-59

-- 2009

Людмила Чижова

№ 2014

НОВОРІЧНА КАЗКА

359505

*Для дітей дошкільного
та молодшого шкільного віку*

Миколаїв 2002 рік

**Клопотів багато перед Новим роком,
Їх в сім'ї великій вистачить нівроку.**

**Настя поспішає в переддень святковий,
Всім допомагати дівчинка готова.**

**З дідусем доріжки зранку розчищала,
Якось непомітно Сніговичком стала.**

**У пиріг бабусин запекла на щастя
Свої п'ять копійок дуже спритна Настя.**

**З мамою старанно порцеляну мила,
Та малий заварник на друзки розбила.**

**Потім підмітала ретельно підлогу, —
Ось така велика була допомога.**

**Ніч наступає, і всі притомились,
Деякі справи на завтра лишились:**

**З татком підуть на базар ялинковий,
Куплять додому ялинку чудову.**

**Щоб зовсім прийшло новорічнеє свято,
Ялинку хотілось самій прикрашати.**

**Найголовніше — ранісінько встати.
Злипаються віченьки, хочеться спати...**

**Спати вкладала онуку бабуся
І колискову співала Настусі:**

**"Спи, моя хороша, спи, моя маленька,
Вже давно послули твої тато й ненька.
Ніч надворі ходить котиком сіреньким,
Сни хороші водить. Спи, моя рідненька.
Засипає снігом, стукає у двері.
Міцно сплять у лісі всі птахи та звірі.
Спить твоя подушка, спить твоя перина,
Завтра прийде казка — новорічна днина.
Засипай, дитино, закривай очиці,
Дивний та чудовий сон тобі насниться".**

**Не спиться дитині — вражень багато,
Настуся відразу — капризувати:**

**"Бабусю, бабусенько, досить співати,
Казочку прошу мені розказати.**

**Казку про зиму, зелену ялинку
І про Снігуроньку, про веселинку".**

**Бабуся примовкла на хвилю єдину,
Казку таку ось почула дитина:**

**У темному лісі, у царстві глухому —
Росла дуже гарна ялиночка в ньому.**

**А лісом завідував Дід-снігопад —
Суворий, холодний, у шубі до п'ят.**

**У темний куток, у самісіньку хащу
Сховав від усіх цю ялинку найкращу.**

**Зібрав він вітри і морози презлі,
Все снігом засипав пухким на землі.**

**А щоб ту ялинку із лісу добути,
Потрібно міцному, хороброму бути,**

**Пройти два страшних зачарованих кола...
Ще б казка лунала — онука заснула.**

**Бабуся поправила ковдру картату
Та в другу кімнату пішла спочивати.**

**І дивнеє-диво приснилось дитині:
Іде Новий рік, а немає ялини.**

**Бабуся сумує, і мама, і тато —
Не буде у них без ялиноньки свята.**

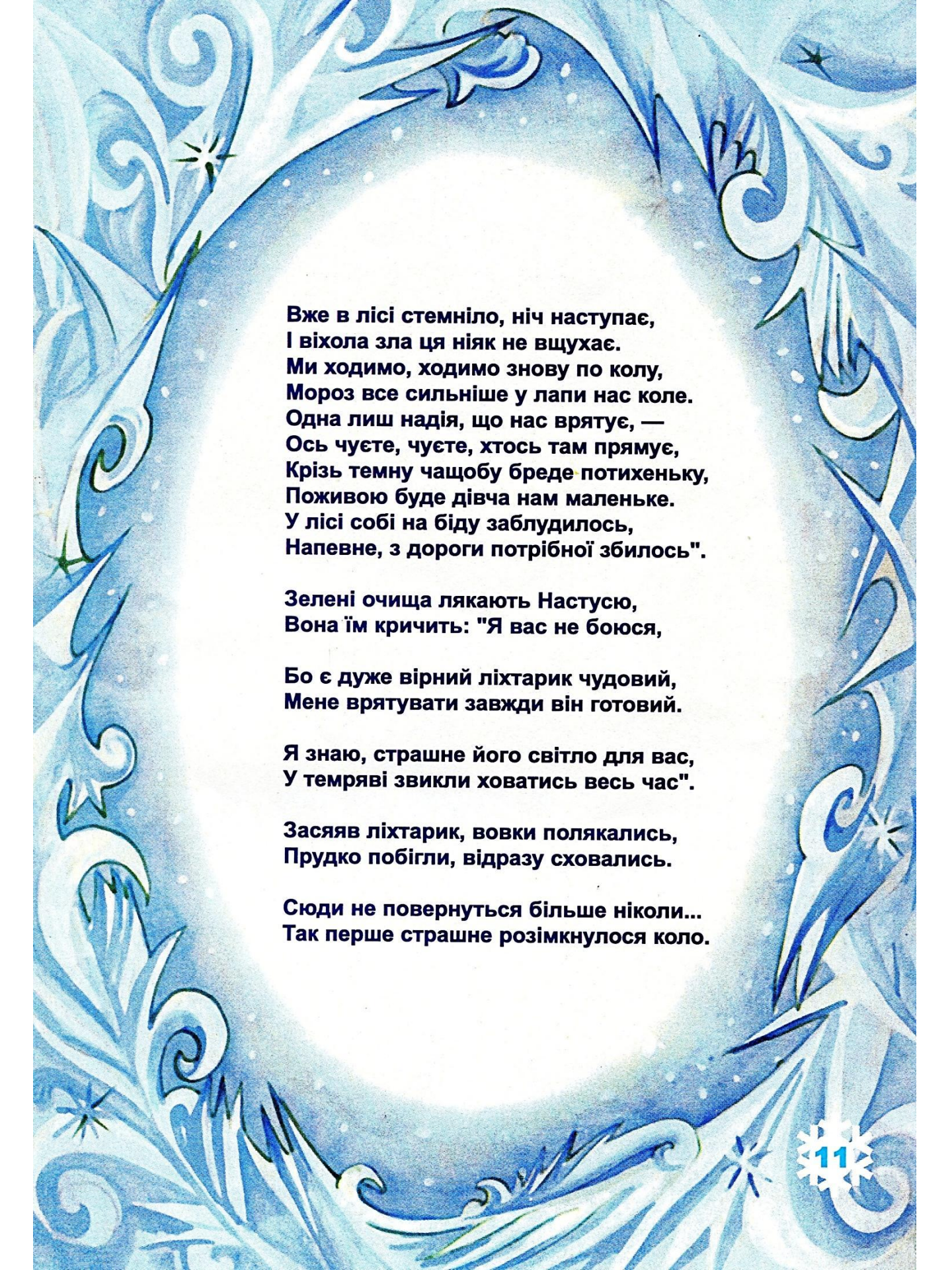
**Зібралася Настя, взулась швиденько,
Освітлює шлях їй ліхтарик маленький.**

**Дівчинка довго бреде без дороги,
Заплуталась зовсім, замерзла у ноги.**

**А в темному лісі, у хащі холодній
Виють вовчеська страшні та голодні:**

**"Ми хижі вовки, ми вовки-лихоманці,
Полювання своє починаємо вранці.
От би з'їсти зайча чи куріпку спіймати, —
Уже в животах починає бурчати.
Бо голод — не тітка, з'їси що попало...
І живність уся враз кудись запропала.
А вовка годують міцні його ноги —
Спасіння його і завжди допомога.
Дуже невдале у нас полювання,
Даремно пробігали аж до смеркання.**

**Вже в лісі стемніло, ніч наступає,
І віхола зла ця ніяк не вщухає.
Ми ходимо, ходимо знову по колу,
Мороз все сильніше у лапи нас коле.
Одна лиш надія, що нас врятує, —
Ось чує, чує, хтось там прямує,
Крізь темну чащобу бреде потихеньку,
Поживою буде дівча нам маленьке.
У лісі собі на біду заблудилось,
Напевне, з дороги потрібної збилось".**

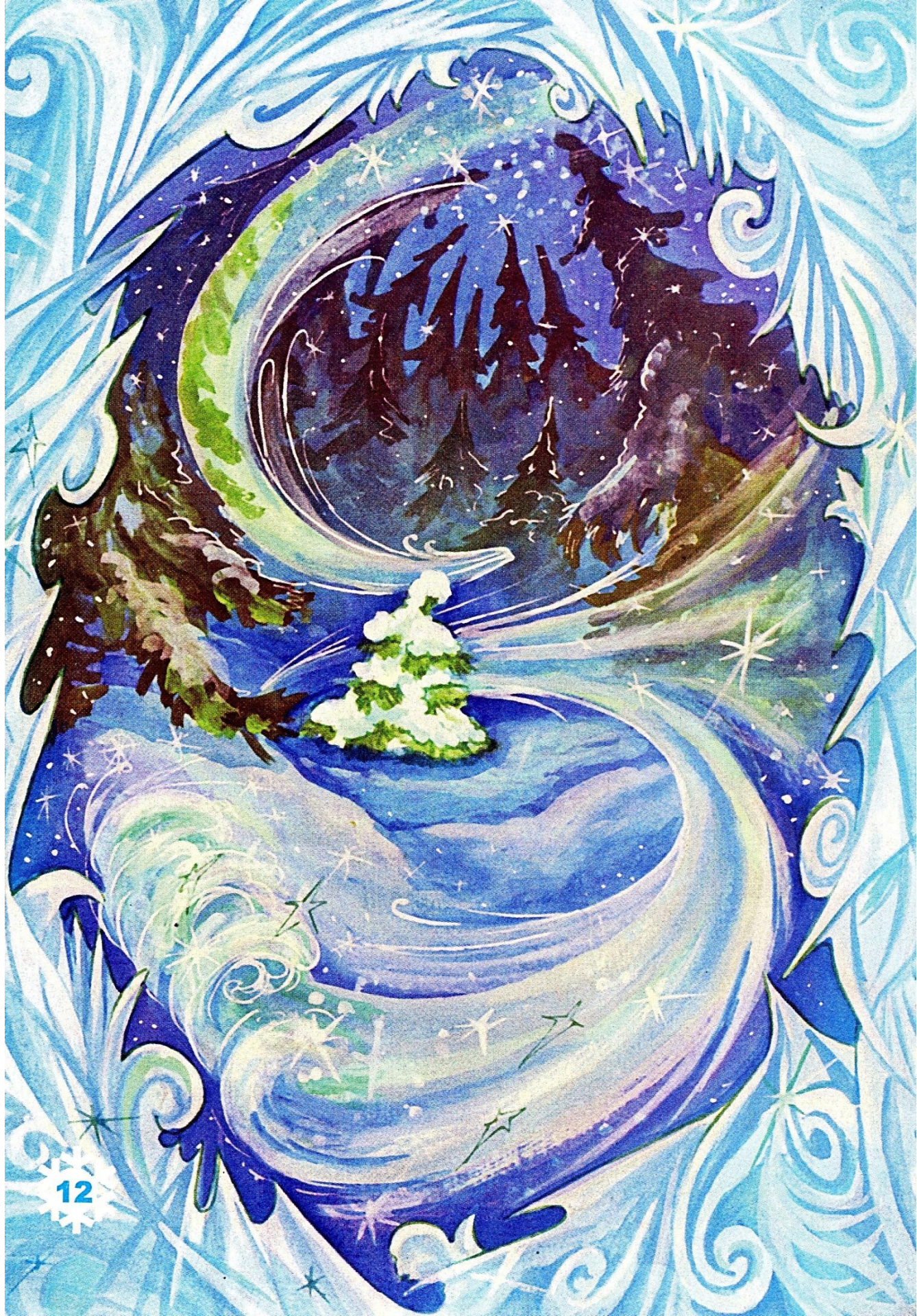
**Зелені очища лякають Настусю,
Вона їм кричить: "Я вас не боюся,**

**Бо є дуже вірний ліхтарик чудовий,
Мене врятувати завжди він готовий.**

**Я знаю, страшне його світло для вас,
У темряві звикли ховатись весь час".**

**Засяяв ліхтарик, вовки полякались,
Прудко побігли, відразу сховались.**

**Сюди не повернуться більше ніколи...
Так перше страшне розімкнулося коло.**

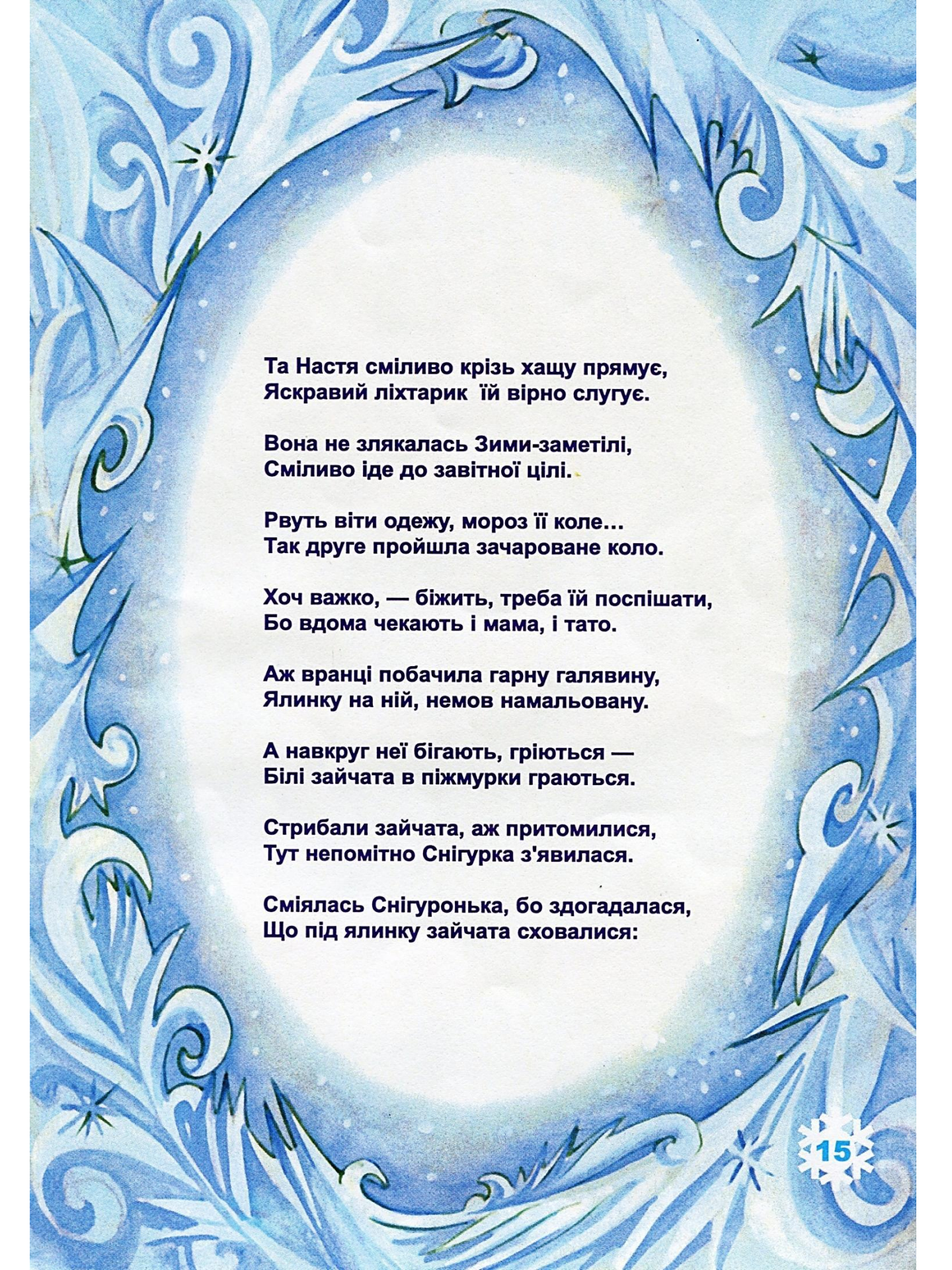

Стомилаь, а сніг все глибокий навколо,
Хурделиця-віхола ходить по колу.

"Я зла Хурделиця-зима,
Завжди сніги мету сама.
Буду довго безупину
Снігом засипать ялини.
Замету стежки й дороги,
Щоб пройти не було змоги.
І ніхто у лісі цьому
Не знайшов шляхів додому.
Всі вітри мені слугують,
Поміж вітами лютують.
Я нікого не жалію,
Враз снігами всіх завію.
Хто у лісі заблукає,
Вже додому не вертає,
Бо не вирватись ніколи
Із мого, із злого кола".

**Та Настя сміливо крізь хащу прямує,
Яскравий ліхтарик їй вірно слугує.**

**Вона не злякалась Зими-заметілі,
Сміливо іде до завітної цілі.**

**Рвуть віти одержу, мороз її коле...
Так друге пройшла зачароване коло.**

**Хоч важко, — біжить, треба їй поспішати,
Бо вдома чекають і мама, і тато.**

**Аж вранці побачила гарну галявину,
Ялинку на ній, немов намальовану.**

**А навкруг неї бігають, гриються —
Білі зайчата в піжмурки граються.**

**Стрибали зайчата, аж притомилися,
Тут непомітно Снігурка з'явилася.**

**Сміялась Снігуронька, бо здогадалася,
Що під ялинку зайчата сховалися:**

359505

"Ми малесенькі зайчата,
Спритні дуже ми малята,
На поляну, на велику
Вибігли ми погуляти.
Шубки наші всі біленькі,
Теплі-теплі і м'якенькі.
Під лапаті під ялинки
В сніг пірнаємо по спинки,
Навіть вуха ми довгенькі
Заховаємо гарненько,
Щоб ні вовк, ані лисиця
Не зуміли поживиться.

Вибрали в цей день зимовий
Ми ялиноньку казкову.
Будем в Новорічне свято
Дуже гарно прикрашати.
Сніг засяє на ялині,
Ягід снігурі підкинуть,
Дід Мороз приніс багато
Подарунків нам до свята".

Область Схід України

**А Снігурка дуже мило
Настю в гості запросила:
"Будьмо, дівчинко, знайомі,
Відчувай себе, як вдома.
І чим тільки, Настю, зможем,
Тобі завжди допоможем.
Подивись, яка гарненька
Ця ялинка зелененька.
І, сказати справедливо,
Вона в лісі просто диво".**

**Настуся погладила гілля пухнате
І жаль їй зробилось ялинку рубати.**

**Стоїть і сумує, і мало не плаче,
Тут руки чиїсь обіймають за плечі.**

**Аж то Дід Мороз, борода в нього срібна:
"Я бачу, тобі допомога потрібна.**

**За те, що жалієш ялину рубати,
Я дам тобі іншу для мами і тата.**

**Ти хоч маленька, а дуже хоробра,
І серце у тебе, дівчинко, добре".**

**Махнув Дід Мороз рукавом чарівним -
Красуня ялиночка стала за ним.**

**Чудова ялинка, найкраща у світі,
Танцюють маленькі сніжинки на вітті.**

**Снігуронька також її проводжала,
Зайчики лапками довго махали.**

**Настя гукнула: "Я буду чекати
Вас, любі друзі, до себе на свято!".**

**Прокинулась Настя і тре оченята:
Чи дійсність, чи казка, як їй розгадати?**

**В кімнаті на самому видному місці
Ялинка стоїть у яскравім намисті.**

**Ще пахне морозом і снігом ялинка,
На гілочках білі маленькі сніжинки.**

**Все, як в тій казці, що ніччю наснилась,
Навіть Снігуронька в гості з'явилась.**

**Ще Дід Мороз принесе всім гостинці,
Засяють вогні на казковій ялинці.**

**Всміхаються мама, бабуся і тато:
"Ми будемо всі Новий рік зустрічати".**

**Чижова
Людмила Яківна**

Літературно-художнє видання

**«Новорічна казка»
поетична сучасна казочка для дітей**

ISBN 966-7458-56-3

Здано до набору 01.03.02. Підписано до друку 05.05.02.
Папір офсетний. Формат 60x84 $\frac{1}{8}$. Гарнітура «Книжна».
Обл.-вид. арк. 0,4.
Умовн. друк. арк. 3,0. Наклад 1000 прим. Зам. №129-к.

Видавництво МФ НАУКМА.
54003, м.Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10.
E-mail: primus@kma.mk.ua

Видавництво та друк ПП Гудим І.О.
Свідотцтво МК №3
54027, м.Миколаїв, вул. Адміральська, 20.
Тел. (0512) 35-23-36.

*Книга видана
при фінансовій підтримці:*

Миколаївського регіонального відділення
Всеукраїнського політичного об'єднання
«Жінки за майбутнє»
(голова об'єднання Несвіт Галина Петрівна).

Управління у справах сім'ї та молоді
Миколаївської облдержадміністрації
(начальник управління
Димитров Михайло Федорович).

Особлива подяка:

Миколаївській обласній
бібліотеці для дітей ім В.О.Лягіна.

Гудим Ірині Олександрівні.

ISBN 966-7458-56-3

9 789667 458560

00129>